Mariposa Traicionera

Per EloiA el dg., 09/09/2007 - 09:00

Maná

-

Revolución de amor

Lletra original

Eres como una mariposa;vuelas y te posas vas de boca en boca,fácil y ligera de quien te provoca.Yo soy ratón de tu ratonera,trampa que no mata pero no libera,vivo muriendo prisionero.Mariposa traicionera, todo se lo lleva el viento,mariposa no regreso.Ay, mariposa de amor, mi mariposa de amorYa no regreso contigo. Ay, mariposa de amor, mi mariposa de amor.Nunca jamás junto a ti.vuela amor, vuela dolor y no regreses a un ladoya vete de flor en flor, seduciendo a los pistilosy vuela cerca del sol, pa' que sientas lo que es dolor.Ay, mujer como haces daño,pasan los minutos cual si fueran años,mira estos celos me están matando.Ay, mujer que fácil eres,abres tus alitas, muslos de coloresdonde se posan tus amores.MARIPOSA TRAICIONERA,todo se lo lleva el viento, mariposa no regreso.Ay, mariposa de amor, mi mariposa de amor.Ya no regreso contigoAy, mariposa de amor, mi mariposa de amor.Nunca jamás junto a ti, vuela amor, vuela dolorque tengas suerte en tu vidaay, ay, ay, ay, ay dolor, yo te lloré todo un río,ay,, ay, ay amor, tú te me vas a volar.

Lletra traduïda

... amor més enllà del papalloneig.

Ernesto Cardenal, exministre sandinista, monjo contemplatiu nicaragüenc, ens descriu el nostre papalloneig espiritual vers Déu en el seu llibre *"La vida en l'Amor": "En desitjar anar vers el Creador tenim tendència a anar vers les criatures, igual que una papallona que topa contra un vidre. Perquè la creació és transparent i la resplendor de Déu penetra a través seu.* Ens projectem cap a fora atrets per la bellesa que veiem en les coses, sense adonar-nos que elles no són sinó el reflex de la bellesa real. I la bellesa real és dins de nosaltres. I així, paradoxalment, mentre més ens projectem vers la bellesa, més ens allunyem d'ella, que es troba en direcció oposada d'on la veiem: es troba en el nostre interior. *Però hom no s'uneix amb Déu i deixa després totes les coses: de primer hom deixa totes les coses i després s'uneix amb Déu. (...) El viatge a Déu és igual a un vol interplanetari que es va fent més i més difícil a mesura que hom es va alliberant de la gravetat de la terra, però des del moment que hom passa la frontera d'aquesta gravetat, ja se sent més i més atret per la gravetat del nou planeta vers el qual s'adreça."*